

АСКЛЕПИЙ

Янис Рицос

Мнозина върна от Хадес – Орион, Тиндарей
и хубавия Иполит, който падна от оръжието си.
Удивляваше се светът:
мъдрец или магьосник, човек или Бог? Множаха се златните оброчи;
цялата долина в подножието на Арахнеон беше една прочута градина;
статуи, олтари и параклиси; един стадион; театъра на Поликлет;
мраморни стълбове да разгласяват чудесата му
и една изумителна негова статуя от злато и слонова кост – дело на Париос Трасимидис.
Култът към него
бързо се разпространи до Кос, Парос, Тегея, Мегалополи, Коринт, Атина, Мантиней и
чак в Пергам. Боговете много му завидяха, най-вече Хадес (че му взима дивеча от
ръцете) – не му простиха.
Пред пропиците на собствения му храм една вечер го удари гръм.
Сега ни остават
напътствията му устни или писмени, тайните му билки, хавана му,
но преди всичко онзи спомен на победената някога смърт
и една огромна мраморна змия сред копривата на древния Епидавър.

сборник „Стихотворения, част 1 (1963-1972)“, 1989, Атина, изд. Кедрос

Прев. Айлин Топлева